

1. Obiekt

589/1 KOŚCIÓŁ KATEDRALNY POD WEZWANIEM N.M.PANNY
i ŚW.JANA CHRZCICIELA

2. Czas powstania

1460-95, I poł.
XVI w. II ćw.
XVIII. XIX/XX w.

3. Miejscowość

PRZEMYŚL

4. Adres

Przemyśl
Plac Katedralny
nr hipoteczny .....

5. Przynależność administracyjna

województwo przemyskie

gmina Przemyśl

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Przemyśl

7. Przynależność administracyjna 1. VI. 1975 r.

województwo rzeszowskie

powiat przemyski

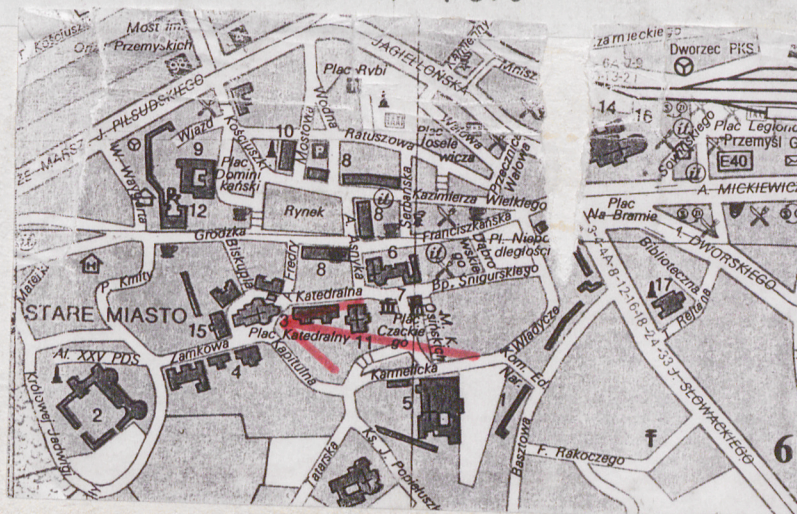
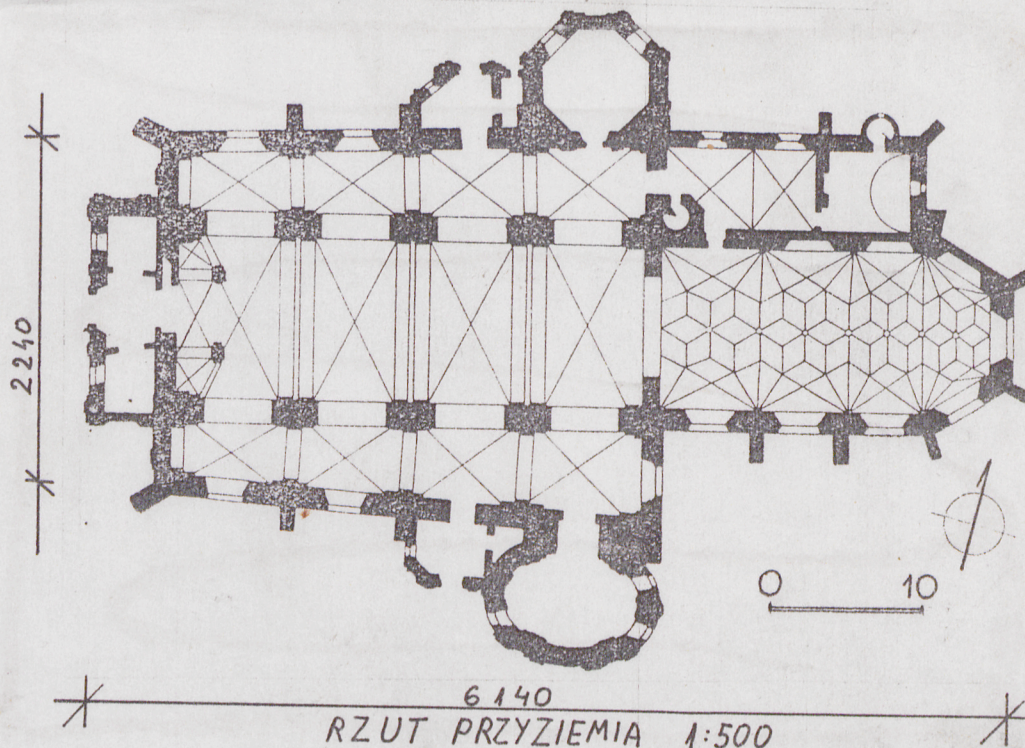
8. Właściciel i jego adres **Archidie-
cezja Przemyska Obrządku
Łacińskiego, Przemyśl, Plac
Katedralny 4A**

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

A-1354
Nr A-425 data 24.06.1983r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Od chwili utworzenia stałego biskupstwa w Przemyślu funkcję katedry rzym.-kat. pełnił kościółek p.w.św. Piotra powstały legendarnie w roku 1212 a rozebrany po r. 1662. Zlokalizowany był w miejscu późniejszej szkoły jezuickiej tj. na wsch. od obecnej katedry, po zach. stronie kościoła jezuitów. W roku 1412 na cele katedralne przekazano zamkową cerkiew Wołodara, rozebraną po roku 1460. Budowę obecnie istniejącego obiektu rozpoczęto w roku 1460, za czasów bpa Mikołaja Błażejowskiego w pd-zach w krańcu miasta u stóp wzgórza zamkowego, w miejscu gdzie stała uprzednio rotunda zapewne p.w.św. Mikołaja (relikty tego obiektu datowanego w przedziale lat 1125-1300 mieszczą się pod prezbiterium katedry). Na budowę katedry, pełniącej jednocześnie funkcję kościoła parafialnego użyto zapewne ciosów kamiennych z rotundy i katedry zamkowej. W roku 1495 ukończony lub będący na ukończeniu obiekt spalił się. Był to kościół gotycki z 3-przęsłowym prezbiterium i 8-przęsłowym korpusem, z zakrystią przylegającą do ściany pld. Wkrótce po pożarze przystąpiono do prac remontowych. Zniszczone filary odbudowano w roku 1508. Sprawiono nowy dach i pokryto go dachówką ceramiczną. Katedrze nadano charakter obronny przez wybudowanie strażnicy i przedmurzy przed wejściami. Remont zakończono w roku 1549, a z ówczesnej świątyni pozostało w całości

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrza wyposażenie instalacje)

Sytuacja: w zabytkowym śródmieściu Przemyśla, u stóp wzgórza zamkowego, na Placu Katedralnym u zbiegu ulic: Zamkowej, Kapitulnej, Katedralnej, Fredry i Biskupiej. Obiekt wolnostojący, nieogrodzony, na terenie zniwelowanym na przełomie XIX i XX w., obecnie łagodnie opadającym ku wsch. W pobliżu, od strony pñn.-wsch. dominująca w panoramie miasta dzwonnica katedralna.

Materiał i konstrukcja: obiekt murewany, w części prezbiterialnej z nie-tynkowanych ciosów kamiennych, w pozostałych z obustronnie tynkowanej cegły ceramicznej pełnej, pod korpusem i częściowo prezbiterium podpiwniczony. Budynek złożony jest z 4-przęsłowego, poprzedzonego portykiem wejściowym korpusu 3-nawowego, o nawie środkowej około dwukrotnie szerszej i nieco węższej od bocznych i 3-przęsłowego, zamkniętego trójbocznie prezbiterium o szerokości nawy środkowej. Przy pñn. ścianie prezbiterium przybudówka mieszcząca zakrystię i skarbiec, a przy niej wieżyczka obronna. Po obu stronach korpusu od wsch. kaplice a przy nich kruchty. Całość, z wyjątkiem kaplic, krucht i wieżyczki oszkarpowana. Pomieszczenia podziemne dostępne z wnętrza kościoła o sklepieniach kolebkowych i krzyżowo-kolebkowych. Przęsła nawowe wyznaczone pilastrami. W nawie głównej sklepienie kolebkowo-krzyżowe ze zdwojonymi gurtami wsparte na odcinkach belkowania podtrzymywanych przez zdwojone pilastry. Między nimi wsparte na pilastrach półkoliście zamknięte arkady międzynawowe. Chór muzyczny wyodrębniony w zach. części zach. przęsła nawy głównej, wsparty na trzech arkadach. Podchórze o sklepieniu kolebkowo-krzyżowym. Nad nawami bocznymi sklepienia krzyżowe z górtami, wspartymi na pilastrach. Ściany prezbiterium rozczłonkowane zawieszonymi na wspornikach słuźkami, zwieńczone kolebką z lunetami z bogatą skicią żeber o układzie gwiaździsto-sieciowym. Zakrystia o sklepieniu krzyżowym, skarbiec-kolebkowym. Portyk i kruchty boczne sklepienie krzyżowe. Kaplice sklepienie kopułami z latarniami. Wieżba dachowa kleszczowo-stolcowa(?). Pokrycie dachu-blacha miedziana. Posadzki kamienne. Na chórze muzycznym podłoga biała, na piętrze skarbcu także. Wejście na chór muzyczny z podchórza na piętro skarbcu spiralnymi schodami prawoskrętnymi w grubości muru z zakrystii. Balustrada chóru muzycznego zdobiona ornamentem geometrycznym i roślinnym. Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, prostokątne zamknięte łukiem segmentowym i półkolistym oraz ostrołukowe. Drzwi drewniane, ościeżnicowe, dwu i jednoskrzydłowe, płycinowe i kłebkowe, częściowo z przeszkleniem. Okna drewniane, futrynowe jedno i dwuskrzydłowe, jedno i sześciokwaterowe oraz metalowe, wieloszczeblinowe, część z ozdobnymi witrażami.

Rzut: budynek na planie wydłużonym na wsch.-zach. w kształcie zbliżonym do krzyża łacińskiego. Licząc od zach. złożony z płytkiego, prostokątnego portyka wejściowego, wydłużonego, 4-przęsłowego, trójnawowego korpusu o kształcie zbliżonym do prostokąta trapezu o dłuższej podstawie wsch. (optyczny skrót podłużnej osi wnętrza) oraz wydłużonego prostokątnego 3-przęsłowego

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 25.000m³</p>	<p>15. Powierzchnia ~~zabudowy~~ zabudowy</p> <p>ok. 1.250 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>sakralne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>sakralne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>W okresie powojennym uzupełniono zniszczone wi- traże w prezbiterium-część wg kartonów Józefa Mehofera a część wg projektów Tadeusza Wojciecho- wskiego. W latach 1967-73 odsłonięto spod warstw tynku polichromię renesansowego sklepienia prezbiterium. W roku 1985 odbudowano wieżyczkę na sygnaturkę.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Obiekt zachowany w bardzo dobrym stanie.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Z uwagi na wartość zabytkową obiektu wszelkie pr ace remontowe uzgadniać z Wojewódzkim Konser- watorem Zabytków.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowania)

22. Bibliografia

-Józef T.Frazik, Zarys dziejów sztuki Przemyśla,
W:Tysiąc Lat Przemyśla, Zarys historyczny, cz.I,
pr.zbiorowa, red.F.Persowski, A.Kunysz, J.Olszak,
Rzeszów 1976

-Krzysztof Kaniewski, Kościoły starego Przemyśla,
Przemyśl 1987

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsca przechowania, sygnatury)

24. Uwagi różne

Rzut i przekroje wg R.Frazikowej zam. w:Tysiąc
Lat Przemyśla, op.cit.

25. Opracował

tekst Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993 r.

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993 r.

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993 r.

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowania negatywów PSOZ Przeźmyśl

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Wkładka nr: 1-7

1. Miejscowość PRZEMYŚL	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ KATEDRALNY	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. pkt. 12 - sytuacja, 1 fot.
----------------------------	--	---

c.d.pkt.12

prezbiterium z polichromowanym sklepieniem.

W roku 1587 do północnej ściany katedry dobudowano kaplicę Drohojowskich, przebudowano w czasach bpa Szembeka na kaplicę Przenajświętszego Sakramentu. Przez cały wiek XVII przy świątyni nie prowadzono znaczących prac budowlanych i remontowych.

Inicjatorem wielkiego remontu świątyni, zmieniającego jej gotycki charakter na barokowy był bp Fredro (1724-34). Wówczas to między innymi przebudowano ściany zewnętrzne z jednoczesnym poszerzeniem i zaokrągleniem okien, podciągnięto szkarpy do wysokości dachu wieńcząc je w szczytach barokowymi ozdobnikami, usunięto obronne przyczółki i wieżyczki od pñ.-zach. oraz pokryto dach blachą miedzianą. Zamurowano część okien w prezbiterium oraz zmieniono wygląd fasady. W miejsce gotyckiego schodkowego szczytu powstał zwieńczony krzyżem trójkątny fronton, wzniesiony został również zwieńczony galerią z wazonami portyk ozdobiony herbem bpa Bończa oraz łacińską tablicą inskrypcyjną z tekstem odnoszącym się do przebudowy. Przy pñd. ścianie świątyni wzniesiono zdobioną freskami grobową kaplicę Fredrów. Niemniejszy był program prac związany z wyposażeniem wnętrza.

W roku 1732 po ukończeniu przebudowy nastąpiła katastrofa budowlana - zawalenie sklepienia korpusu, które zniszczyło częściowo filary oraz wyposażenie. Odbudowę po katastrofie zakończono w zasadzi w roku 1743 choć nadal trwała barokizacja świątyni. W czasach bpa Sierakowskiego (1743-60) dokonano rekonstrukcji kaplicy Drohojowskich i ozdobienie jej malowidłami przez Stanisława Strólińskiego.

Okres po roku 1772 a także I poł. XIX w. nie sprzyjały inicjatywom inwestycyjnym. Nastąpiła kilkakrotnie rekwizycja części złotych i srebrnych naczyń liturgicznych. Mimo tych trudności udało się między innymi wymienić drewniane babińczyki przy wejściach bocznych na murowane, rozebrać murek otaczający świątynię a w latach 60-tych XIX wieku odremontować kaplicę Drohojowskich.

W okresie autonomii Galicji a zwłaszcza w ostatnim 30-leciu XIX w. nasiliły się tendencje do przeprowadzenia remontu katedry i przywrócenia jej dawnego wyglądu. Prace rozpoczęto za bpa Łukasza Soleckiego (1882-1900) a ukończono za bpa Sebastiana Pelczara w roku 1913. Nad przebiegiem prac pieczę powierzono komitetowi złożonemu z członków kapituły, przedstawicieli miasta, powiatu, obywatelstwa oraz konserwatorów. Wykonywali je fachowcy, przy współudziale architektów i artystów pod kierunkiem głównego architekta Tomasza Prylińskiego z Krakowa.

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszak, wrzesień 1993
(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

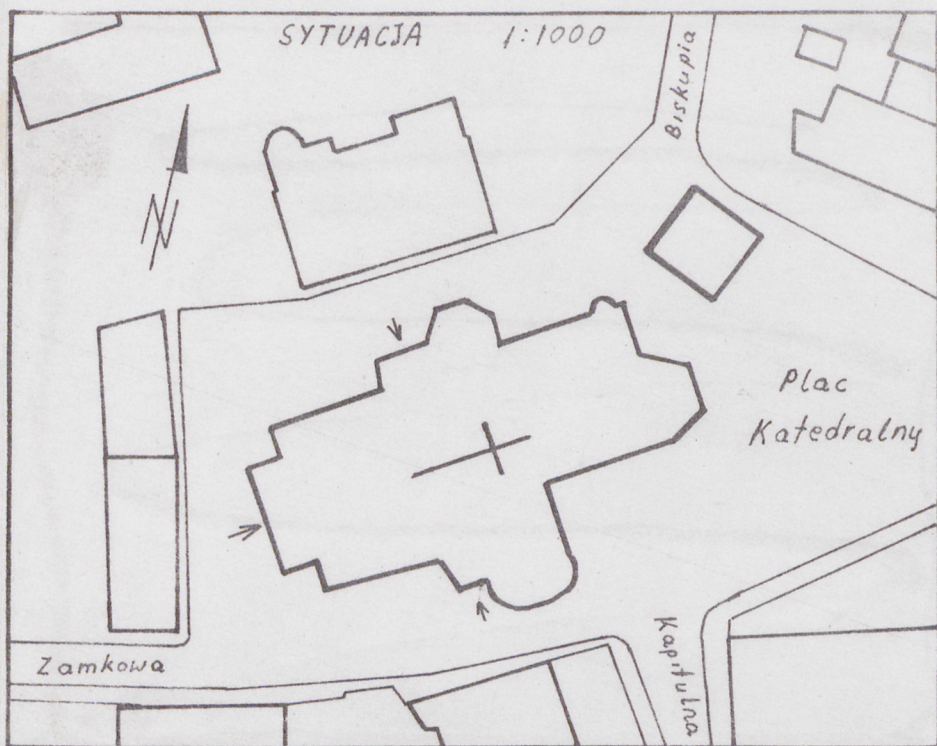
W trakcie prac zniwelowano i odwodniono teren wokół katedry oraz usunięto wady konstrukcyjne budynku a także mało wartościowe pod względem historycznym i artystycznym elementy i detale budynku decydując się na pozostawienie barokowego charakteru korpusu i przywrócenie gotyckich cech w części prezbiterialnej oraz zestrojenie kolorystyczne obu części. Dokonano także częściowej wymiany wyposażenia dostosowując go stylistycznie do charakteru wnętrza. W oknach zamontowano witraże wg projektu Jana Matejki i Tomasza Prylińskiego. Freski w ślepych oknach prezbiterium, polichromię korpusu oraz zestrojenie kolorystyczne całości wykonał Tadeusz Popiel z Krakowa.

W okresie I wojny światowej kościół utracił znaczną część piszczałek organowych co uzupełniono w roku 1928 przez zakup nowych orbanów firmy braci Biernackich.

W roku 1941 podczas walk niemiecko-sowieckich zniszczeniu uległy witraże oraz wieżyczka na sygnaturkę, w której przechowywano część skarbca oraz jego inwentarz. Prace zabezpieczające przy dachu przeprowadzono jeszcze w okresie wojennym.

W roku 1960 w 500 rocznicę istnienia dekretem Stolicy Apostolskiej kościół podniesiony został do rangi bazyliki mniejsze. W roku 1992 po utworzeniu Przemyskiej Prowincji Kościelnej obiekt stał się katedrą archidiecezjalną.

Gotycki w prezbiterium, barokowy w nawach.

Widok od pld.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
PRZEMYŚL	KOŚCIÓŁ KATEDRALNY	c.d. pkt. 13

c.d. pkt.13

i zamkniętego trójbocznie prezbiterium. Przy wsch. prześle korpusu po obu stronach otwierające się do naw bocznych kaplice: od pñ. na planie regularnego ośmiokąta-Drohojowskich, od pñd. na planie elipsy-Fredrów. Przy pñ. ścianie prezbiterium prostokątna dobudówka mieszcząca zakrystię i skarbiec dostępne od prezbiterium i nawy pñ. We wsch. krańcu tej dobudówki od pñ. wieżyczka obronna na planie kolistym. między korpusem a kaplicami kruchty do naw bocznych, prostokątne ze ściętymi narożami. W zach. prześle nawy głównej chór muzyczny.

Bryła: Dość zwarta z domnającą nawą główną prezbiterium z nakryciem dachem dwuspadowym przechodzącym od wsch. w trójspadowy, z wydatną wieżyczką na sygnaturkę na pograniczu nawy i prezbiterium. Nawy boczne prostopadłościennne o dachach pulpitowych sięgających w szczycie gzymsu koronującego nawy głównej. Dobudówka mieszcząca zakrystię i skarbiec podobna, niższa. Wieżyczka obronna wtopiona częściowo w mur dobudówki cylindryczna o dachu stożkowym. Portal przed fasadą prostopadłościenny. Kaplica Fredrów eliptyczna zwieńczona kopułą z latarnią z krzyżem w szczycie. Kaplica Drohojowskich na planie ośmiokąta zwieńczona takimż dachem kopulastym z latarnią. Kruchty boczne w kształcie zbliżonym do prostopadłościennu nakryte płaskimi dachami pulpitowymi z wydatnymi szczytami nad elewacją wejściową.

Elewacje: Fasada ujęta w narożach w ukośnie ustawione, wydatne szkarpy o przekroju prostokąta o profilowanych cokołach i głowicach nakrytych okapnikami, zwieńczonymi ozdobnymi pucharami. Dwukondygnacyjna (kondygnacja dolna częściowo przesłonięta przez portyk), zwieńczona ozdobnym szczytem. Symetryczna, trójdzielna, ujęta w pilastry toskańskie (zdwojone na granicach działów, pozostałe częściowo na siebie nałożone) podtrzymujące gierowane nad nimi belkowanie. Między głowicami zewnętrznych pilastrów a szkarpami spływy wolutowe. W dziale środkowym ujęty w uszakowate obramienie (zdobione u góry muszlą a po bokach kiściami winogron) otwór okienny. Nad nim data 1730 a niżej w partii belkowania ujęty w skrzyżowane gałązki k&Ektusz z herbem Bończa. U dołu po bokach gałązek litery EP. W działach bocznych w profilowanych obramieniach półkoliście zamknięte nisze z umieszczonymi wewnątrz na piedestałach posągami (autorstwa Franciszka Gadowskiego). Nad niszami okapniki w kształcie półkolistych frontonów podtrzymywanych przez wsparte na niszach zwijające się obustronnie taśmy rocaillowe. Szczyt na niskim cokole, trójdzielny. Część środkowa z pilastrami na granicach działów zamknięta trójkątnie (bez dolnego zamknięcia) i zwieńczona krzyżem, z gzymsowaniem przechodzącym nad głowice pilastrów, nad którymi ozdobne wazony. Po wewnętrznej stronie pilastrów z wazonami, na wysokości środkowych pilastrów kondygnacji dolnej także w szczycie z ukośnymi dostosowanymi do gzymsu głowicami, z profilowaniem głowic przeprowadzonym przez pole szczytu pod gzymsem. W części środkowej

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993
(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

pola półkoliście zamknięta nisza, ujęta w profilowane obramienie ze wspornikiem z konsolkami w narożach i dekoracyjnym ornamentem geometrycznym w części środkowej. W niszy na postumencie posąg Chrystusa. Nad niszą ujmujący ją częściowo od góry okapnik zamknięty łukiem wklęsłym. W działach bocznych spływy wolutowe flankowane od zewnątrz umieszczonymi na cokółach wazonami. Kruchta przed fasadą na niskim cokole, w kształcie portyku w stylu korynckim, zwieńczona balustradą. Ściany ujęte w pilastry, w narożach nakładające się na siebie, podtrzymujące gierowane nad nimi belkowanie. Elewacja główna symetryczna, trójdzielna, trójosiowa, dwukondygnacyjna, z wejściem na osi środkowej. Dział środkowy jednokondygnacyjny z trójkątnym frontonem nad belkowaniem. W polu tympanonu ozdobny kartusz z napisem REST 1913 ujęty po obu stronach liśćmi akantu. Niżej bogaty portal złożony z flankujących profilowane odrzwia pilastrów w trzonach zdobionych geometrycznie i roślinnie z takimiż głowicami podtrzymującymi umieszczone nad nimi odcinki belkowania, nad którym przerwany w części środkowej fronton o łuku koszowym. W polu między belkowaniem a frontonem ozdobny kartusz z inicjałami JSPEP i herbem bpa Pelczara podtrzymywany przez wspornik i zwieńczony profilowanym okapnikiem o łuku wklęsłym. Niżej nad otworem drzwiowym marmurowa tablica z inskrypcją dotyczącą restauracji obiektu. W działach bocznych w obu kondygnacjach prostokątne otwory okienne ujęte w profilowane obramienia. Nad nimi motyw zdobniczy w kształcie muszli. Balustrada nad belkowaniem kamienna, na niskim cokole o prostopadłościennych słupkach z gierowaniami w narożach, zachowująca podział ścian, z umieszczonymi na nich na piedestałach pucharami (na osi środkowej nad wejściem krzyż). Przesłania ażurowe o motywie geometrycznym. Elewacje boczne bez otworów i dodatkowych ozdób. Elewacje naw bocznych na niskim cokole, 4-dzielne, ujęte w prostopadłościenne szkarpy o dwóch uskokach (nakrytych okapnikami) zwieńczone głowicami o profilowaniu jak w gzymsie koronującym, nakryte okapnikami i umieszczonym na nich ozdobnymi pucharami. Działy jednoosiowe symetryczne (od strony wsch. przesłonięte częściowo przez kaplice i kruchty) mieszczące prostokątne zamknięte segmentowo otwory okienne z podokiennikami, ujęte w uszakowate, profilowane obramienia, nad którymi na środkach motywy zdobnicze w kształcie zbliżonym do muszli, spiętych z obramieniami rodzajem konsolki. Wsch. ścian nawy pld. z analogicznym oknem i płyciną w dolnej części. Ściany prezbiterium na niskim cokole, ujęte w umieszczone na cokółach wysokie, sięgające pod gzyms wieńczący prostopadłościenne szkarpy o dwóch uskokuach nakrytych okapnikami. Od strony pñ. przesłonięte przez dobudówkę zakrystii i skarbcza. Działy jednoosiowe, symetryczne, zajęte przez wysokie ostrołukowe zamknięte gotyckie okna z witrażami (od pñ. zaślepienie) z podokiennikami na wysokości dolnych uskoków szkarpy. W dziale pld. - wsch. pod oknem płyta grunwaldzka autorstwa prof. Raszki z Krakowa z neogotyckim obramieniem autorstwa przemyslanina Kazimierza Osińskiego. Zakrystia ze skarbcem trzyosiowa, dwukondygnacyjna. Kaplica Fredrów opilastrowana nałożonymi na siebie pilastrami od strony pld. z dwójnymi, na niskim profilowanym górą cokole (profilowanie bez pilastrów przechodzące na ściany) z gzymsem koronującym gierowanym nad głowicami pilastrów, z profilowaniem głowic pilastrów przechodzącym na ściany analogicznie jak w bazach. Pola między pilastrami symetryczne, jednoosiowe, z prostokątnymi zamkniętymi segmen-

1. Miejscowość

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

P R Z E M Y Ś L

KOŚCIÓŁ KATEDRALNY

c.d. pkt. 13, 2 fot.

c.d.pkt.13

towo otworami okiennymi z podokiennikami(w dziale pld.między zdwojonymi pilastrami płycina) ujętymi w profilowane uszate obramienia z dekoracyjnym ornamentem wieńczącym.

Kaplica Drohojowskich opilastrowana w narożach,na niskim profilowanym górką cokole(profilowanie baz pilastrów przechodzące na ściany) pilastrami sięgającymi dwóch trzecich wysokości ścian, dźwigającym mi w odcinki belkowania,na których wsparte są nieskie pilastry,podtrzymujące wydatne,trójdzielne belkowanie ścian. Ściany symetryczne.W pñ.-zach. i pñ.-wsch. prostokątne,zamknięte segmentowo okna (w pñ.takaż płycina) ze zdobieniami jak w kaplicy Fredrów.

Kruchta pld.na niskim cokole z wydatnym trójdzielnym belkowaniem. Naroża ścian z uskokami,narożnik pld.-zach. wklęsły.

Elewacja główna z rozbudowanym portalem ujętym umieszczonymi na cokołach pilstrami z przewiązkami na jednej trzeciej wysokości trzonów, zwieńczona umieszczona nad belkowaniem przyczółkiem w kształcie dwóch spiętych ze sobą ozdobnych wolut ze spływami po bokach, przechodzącymi dołem w górną partę gzymsu.W polu między pilastrami arkadowe odrzwia z półkolistą profilowaną archiwoltą z ozdobnym konsolkowym zwornikiem.Łuk arkady wsparty na profilowanych impostach.Profilowanie impostów przeprowadzone nad otworem drzwiowym z uzyskaniem tympanonu i na ścianach poza pilastrami z uzyskaniem gzymsu kordonowego.W ścianie zach.prostokątne okno z podokiennikiem oraz półkolistym nadświetlem ujętym w profilowane obramienie z konsolkowym zwornikiem. Ponad belkowaniem ściany wsch.profilowany górką cokoł w kształcie pełnej attyki,przechodzący ponad elewacją wejściową w wysoki z umieszczonym na nim ozdobnym dwuczęściowym szczytem.Część dolna flankowana pilstrami jońskimi dźwigającymi belkowanie nie zawiera wewnątrz-arkadową niszę z gzymsem kordonowym na wysokości impostów podtrzymujących półkolisty łuk arkady o profilowanym czole spięty konsolką.W niszy na postumencie rzeźba NMP.W częściach zewnętrznych pilastrą z profilowanymi głowicami podtrzymującymi górne woluty spływów przechodzących wewnątrz pilastrów i związających się wolutowo po bokach w części dolnej. Górną część szczytu stanowi trójkątny fronton zwieńczony krzyżem.

Kruchta pñ.opracowana analogicznie jak pld.,z oknem we wklęsłej ścianie pñ.-zach. i dodatkowym (w prostokątnym obramieniu z ozdobnym zwornikiem) pod gzymsem kordonowym w wąskiej ścianie od strony kaplicy Drohojowskich.Szczyt w rzeźbą Chrystusa w niszy dekorowany dodatkowo w narożach ze spływami wolutowymi umieszczonymi na cokołach ozdobnymi pucharami.

Dach: nad nawą główną i prezbiterium wspólny dwuspadowy,przechodzący od wschodu w trójpołaciowy z wydatną wieżyczką na sygnaturkę na granicy nawy i prezbiterium.

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszek,wrzesień 1993 r.

(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

Nad nawami bocznymi, zakrystią i skarbcem oraz kruchtami bocznymi pulpitowe. Nad wieżyczką obronną stożkowy a nad kaplicami kopulaste z latarniami.

Wnętrze i wyposażenie: pilastry nawy głównej na wysokich cokołach, z głowicami korynckimi, belkowanie z puttami na liniach fryzów Arkady międzynawowe z profilowanymi archiwoltami z konsolkami zwornikowymi z motywem roślinnym. Balustrada chóru muzycznego wsparta na belkowaniu podtrzymywanym przez pilastry z bogato dekorowanymi głowicami z puttami po bokach. Wnętrze z kolorystycznym podkreśleniem elementów konstrukcyjnych. Sklepienia i częściowo ściany z polichromiami figuralnymi oraz roślinnymi i geometrycznymi m.in. wykonanymi w latach 40-tych XVI w. (sklepienie prezbiterium-skoła Stanisława Samostrzelnika), drugim ćw. XVIII w. (kaplica Drohojowska-Święty Stanisław Stroiński) i XIX/XX w. (nawa główna i boczna, zestrojenie kolorystyczne całości-Tadeusz Popiel). Między zakrystią i prezbiterium gotycki portal, portale barokowe w wejściach do kaplic Drohojowskich i Fredrów, przy ostatnim barokowa kuta krata. W obiekcie zachowanych ok. 20 zabytkowych nagrobków i płyt epitafijnych m.in. bpa Dziaduskiego przypisywany Janowi Marii Padovano i piętrowy nagrobek Jana Fredry oraz jego żony Anny ze Stadnickich. Większość wyposażenia neobarokowa i neogotycka z XIX/XX w., m.in. ołtarz główny zrealizowany przez Ferdynanda Majerskiego wg projektu Tomasza Prylińskiego.

Instalacje: elektryczna, nagłaśniająca.

Widok od półn.

Widok od poł.

1. Miejscowość

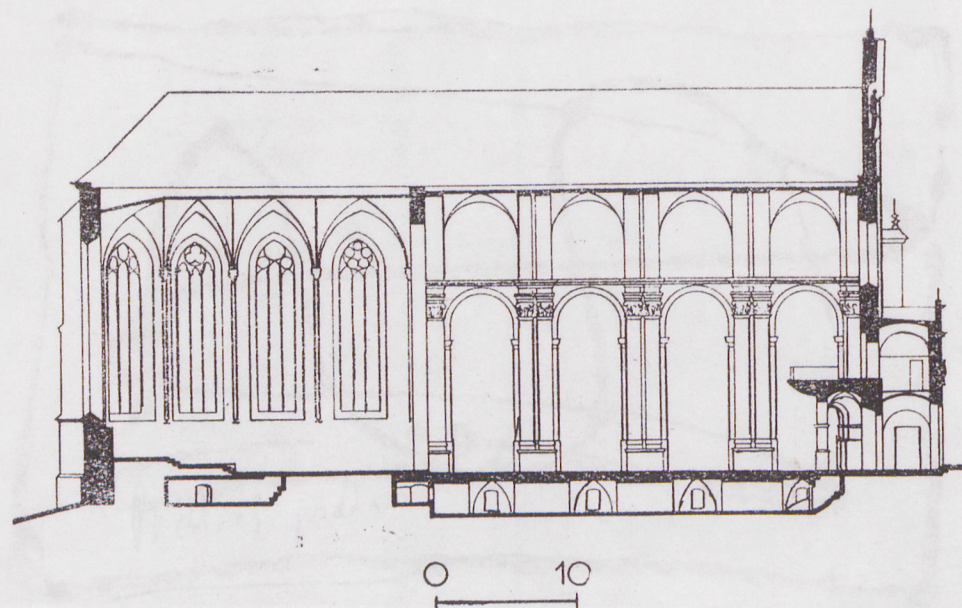
2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

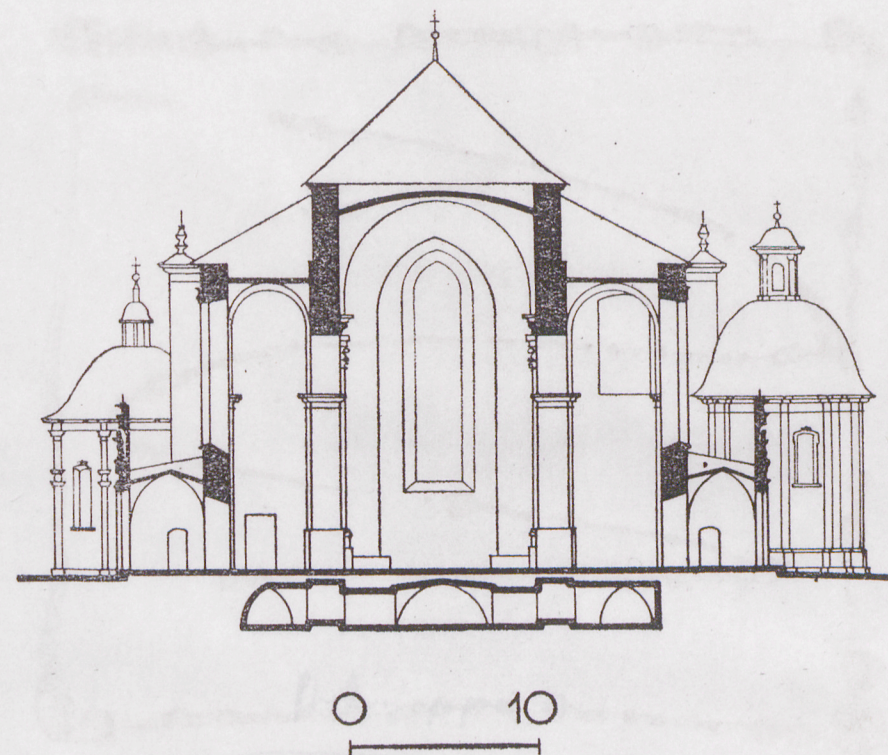
Przemyśl

Kościół katedralny

dwa przekroje, 5 fot.

Przekrój podłużny

Przekrój poprzeczny

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszek, IX 1993 r.
(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

LZGraf. Biała Podl. z. 759 90 5000

Płn.ściana portyku

Portal główny

Portyk od pld.

Płyta grunwaldzka

Kaplica Fredrów część górna

1. Miejscowość

PRZEMYŚL

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATEDRALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

6 fot.

Kaplica Drohojowskich
fragment

Widok na prezbiterium

Elewacja pñ.
widok od zach.

Wkładkę założył: Zbigniew pastuszek, wrzesień 1993 r.
(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

LZGraf. Biela Podl. z. 759 90 5000

Prezbiterium od płd.

Kruchta i kaplica Fredrów

*Kruchta i kaplica
Drohojowskich*

1. Miejscowość

PRZEMYŚL

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATEDRALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

6 fot.

Kruchta pñ.

Kruchta pñd.

Zakrystia od wsch.

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993 r.
(imię nazwisko, data)

Wzór ODZ 1978 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyśle

LZGraf. Biała Podl. z. 759 90 5000

Fragment nawy głównej

Fragment wnętrza z chórem
muzycznym

Fragment nawy głównej

1. Miejscowość

PRZEMYŚL

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATEDRALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

5 fot.

Fragment sklepienia
nawy bocznej

Widok z ul. Katedralnej

Fasada z portykiem
fragment

Wkładkę założył: Zbigniew Pastuszek, wrzesień 1993 r.
(imię nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Przemyślu

LZGraf. Biała Podl. z. 759 90 5000

Wzór ODZ 1978 r.

Wschodnia ściana prezbiterium

Okno w kruchcie bocznej